

AIDA, Opera Hedeland, 2022

(...) fejende flotte ensemblestykker med koreografi, blæsende stof og guld så det bare batter – som stod i stærk kontrast til de slavegjorte kvinder ikklædt røde kjoler à la "Handmaid's tale" og de etiopiske krigsfanger, der alle på uniformeret vis bar den samme nuance af blå. Det var en leg med farver, der understøttede musik og fortælling. Godt tænkt af scenograf Simon Corder og kostumedesigner Gøje Rostrup.

Henriette Devantier, ungtteaterblod.dk, 7. august 2022

Opera Hedelands version ukrukket, gennemtænkt og dermed meget vellykket.

(...)

Dragterne, som er tegnet af Gøje Rostrup, er smukke, enkle, men dog symbolske med Radamès i khaki-farvet og slavinderne i tækkelige røde kjoler, som sen biedermeier, mens den aggressive og forelskede prinsesse er i puf og guld.

Ulla Strømberg, kulturkupeen.dk, 7. august 2022

Soldaterne er dressed to kill i khaki med skrårem og automatrifler – og præsterne passende ophøjede i lange, hvide kapper med guld og imponante hovedbeklædninger. Tilsammen skaber det flotte, grafiske tableauer, der giver publikum valuta for pengene. Jeg vil mene, dette er den mest vellykkede af de sidste tre opsætninger, jeg har set på Hedeland.

Jens Winther, detskuduse.dk, 9. august 2022

Og når vi nu snakker om naturoplevelser, så er det ingen skam at sidde på de bageste pladser når man er på besøg i Opera Hedelands grusgrav. Her ser man fremragende, med et totalblik ud over både scenen og naturen omkring den, selv om det ved nogle forestillinger kan være svært at se forskel på karaktererne på scenen. Men det ved kostumedesigneren Gøje Rostrup naturligtvis, for hun har delt karaktererne op i farver, så man altid kan se hvem der er hvem. Gennemgående er de herskende egyptere i guld og slaverne i mørkerødt, men når etiopierne kommer i krig finder de deres egen farve, og er blå. Således kan Aida tydeligt ses i rødt med blå kappe mod slutningen. Enkelt, flot, funktionelt.

Casper Koeller, Sceneblog.dk, 6. august 2022

Opera Hedelands opførelse af Giuseppe Verdis mesterlige "Aida" blev en spektakulær oplevelse.

Peter Dürrfeld, Kristeligt Dagblad, 15. august 2022

DENISOVA 11, Johns Teater i coproduktion med Teater Grob, 2022

Det er på den ene side subtilt, og på den anden side males der med den brede pensel. Det er sjovt – lejlighedsvis lårklaskende sjovt – men også dybsindigt. (...)

Scenografien med projektioner på blafrende gardiner, der trækkes for og fra eller rives ned er fascinerende og poetisk.

Steen Blendstrup, pov.international, 30. april 2022

et underholdende kludetæppe af et skuespil, der i rutinerede Madeleine Røn Juuls iscenesættelse og med en spændende kombination af klassisk teaterscenografi og vellykket brug af videoanimation ender med at blive en seværdig teateroplevelse. Men altså også en kompleks forestilling.

www.mortenbuckhoj.dk, 29. april 2022

(...) nogle utrolig flotte scenografiske indtryk, for eksempel da Elvira endelig møder en version af fortidsmennesket, der også er en version af hende selv, der via en projektion rejser sig fra tæppet på gulvet og langsomt smelter sammen med hende. Det er noget af det mest inderlige, jeg har set på en scene i år.

Alexander Vesterlund, Politiken, 28. april 2022

Gøje Rostrups scenografi med hemmelighedsfulde gardiner agerer ellers fint filmlærreder for luftig fantasi. Og Flora Brandts storladne og smukke videobilleder af isklædte bjerge og udtørrede tundraer blandes smukt med poetisk pixelgrafik i gule drømmefarver, mens Ingvild Skandsens dryppende og nynnende musik både varsler fare og uhygge – og håb."

Anne Middelboe, Information, 28. april 2022

Johns Teater og Teater Grob præsenterer med den stærkt underholdende Denisova 11 et originalt, karakterdrevet greb på tidens klimadagsorden og dens eksistentielle perspektiver (...)

Det er kombinationen af de genkendelige og de forvrængede karakterer, der er forestillingens scoop. Kombinationen forlænges i scenografiens skift mellem hospitalsseng og papskilte til de videoanimerede forhæng, der sendte mine tanker mod coveret af Led Zeppelins Houses of the Holy.

Anne Liisberg:, iscene.dk, 27. April 2022

Humoristiske klicheer, overbevisende drømmesyn, og et hav af sjove og vanvittige karakter skaber en helhedsoplevelse som lykkes

Carl Sørensen, scenekanten.com, 25. april 2022

BUTTERFLY, Operaen i Svendborg, 2021

Alletiders oplevelse – kort og godt. (...)

Scenografien ved Gøje Rostrup er ganske genial. Butterflys lille hus er et lille, billigt partytelt, som både kan bruges til brylluppet og efterfølgende som hende bosted – midt på kajpladsen.

Ulla Strømberg, www.kulturkupeen.dk, 05. aug. 2021

ASKEPOT, den Jyske Opera, 2020

Operaen er skåret ind til benet og dens absurditet er udstillet med lige dele intelligens og humor. (...)

Til Barslevs iscenesættelse har Gøje Rostrup skabt en moderne scenografi, der er enkel og skarp, og ligesom fortolkningen er intet gemt væk. (...)

Askepot er virkelig en forbløffende modig og progressiv forestilling med humor, vanvid og glimrende sangpræstationer oveni.

Marie-Louise Zervides, iscene.dk, 09. november 2020

Den Fynske Operas løsslupne nyfortolkning af "Askepot" forener grovkornet komik med et længe ventet kønspolitisk oprør - og slipper godt fra det. (...)

Nyfortolkningen disser ikke Rossinis "Askepot", men lader handlingen pege fremad og viser de konforme mønstre og forlorne idealer vi kvinder og mænd for længst burde have skrottet – helt af os selv.

Lene Kryger, Fyens Stiftstidende, 04. november 2020

Det er en mesterlig iscenesættelse, og det er den mest spændende, originale og vedkommende operaforestilling, undertegnede endnu har set denne sæson

(...) Gøje Rostrups enkle, men effektfulde scenografi og kostumer

Brian Bo Jensen, Ascolta, 03. November 2020

UN BALLO IN MASCHERA, Oldenburgisches Staatstheater, 2019

Und auch die Kostümbteilung darf sich austoben: Gøje Rostrup ersinnt nicht nur wunderbar detailverliebte, an venezianischen Karneval und den mexikanischen Día de Muertos gleichermaßen erinnernde Kostüme für den namengebenden Maskenball, sondern auch originelle Garderobe und Requisiten der späten 70er in den übrigen Szenen.

Jochen Rüth, deropernfreund.de, 06. januar, 2020

SPEKTAKELVEN, egenproduktion, 2018

Gøje Rostrup forfører øjet med sine eventyrlige kostumer i den forfriskende abstrakte danseforestilling 'Spektakelven'. (...)

Kostumerne til 'Spektakelven' af Gøje Rostrup er noget af det mest forfriskende design, jeg længe har set på en dansk scene. Kostumerne skaber overraskende former, der igen skaber figurer og væsner – lykkeligt langt fra det konkrete, men i stedet netop abstrakte og udefinerlige.

Det er eventyrvæsner og drømmeskikkelser, der vækker børnenes nysgerrighed. Og da børnene overhovedet ikke kan gætte sig til, hvilke temperamenter, der gemmer sig bag plisserede, balletlyserøde lag-på-lag-dragter med lange, snurrende pongpong-hatte, ja, så bliver de nødt til bare at åbne sanserne og lege med på den basale teaterleg: at se på de optrædende – og straks bruge fantasien til at tolke løs.

Anne Middelboe Christensen, Teateravisen.dk, 30. april 2019

Poetisk forestilling for de mindste på 4-10 år – hvor både ører og øjne glæder sig.

Det er simpelthen en lille smuk perle, som scenografen Gøje Rostrup har skabt (...)

Hvis teatermagi og teaterkommunikation skal koges ned til 40 minutter og være en introduktion til fremtidens oplevelsesmuligheder, må denne lille forestilling være ideel for alle børn.

Forestillingen fortjener et stort publikum, for jeg er sikker på, at ethvert barn som har oplevet de to dansere i de spektakulære dragter med den tilpassede musik vil være tilskyndet til at kaste sig ud i nye oplevelser. Siden hen vil de forstå mere af teatrets magiske verden.

Ulla Strømberg, kulturkupeen.dk, 17. oktober 2018

CABARET, Rogaland Teater, Stavanger, Norge, 2019

I denne oppsetningen fortjener også Gøje Rostrups kostymer særlig omtale: De leder assosiasjoner til lettkledd sirkus, i farger som fra kjemisk snop. Ser en godt etter, kan en ane at sukkertøyfargene også kan knyttes til stemninger og egenskaper sukkertøysmakene til de samme fargene beskriver: Søtt, salt, syrlig, bittert, og blandet drops.

Lillian Bikset, www.dagbladet.no, 6. februar 2019

DEN SIDSTE GUD, De Damer, 2018

Gøje Rostrups ide med at placere patienterne på oprettestående hospitalssenge (sækkevogne) er rigtig god. Hele sceneudtrykket er holdt i hvidt, og hvert eneste modul på scenen er faktisk flytbart. Hvilket giver især afviklingen af forestilling afslutningsnummer en masse dynamik.

Thor Kidmose, <http://www.wrdsmth.xyz>, 1. januar 2019

TOSCA, SlotsOpera, 2018

Jordnær og vedkommende Tosca

(...) Scenografen Gøje Rostrup lader folkekoeret optræde som markarbejdere, malkepiger, småkårsfolk og soldater. Europapaller, trækasser, et bord og en samling gipsskulpturer udgør scenografien. Det er de på papiret små detaljer, der fuldender oplevelsen: den blågrønne bil, der triller lakblank og ildevarslende over gårdspladsen, Schäfers ankellange, dæmonisk-sortte kappe og Toscas blodrøde hårsløjfe.

Lene Kryger, Fyns Amts Avis, 1. august 2018

LUCIA DI LAMMERMOOR, Opera Hedeland, 2018

Instruktøren i skikkelse af græske Rodula Gaitanou plus Simon Corder og Gøje Rostrup på de visuelle opgaver har grundlæggende gjort Donizettis snart 200 år gamle tragedie utroligt vedkommende.

Søren Schauser, Berlingske Tidende, 6. august 2018

Når Lucia letter.....

(...) Instruktion, scenografi og lyssætning er smuk og velfungerende, ja ind i mellem frapperende smuk, ligesom kostumerne mere end klæder forestillingen.

BW, Ascolta Live, august 2018

Rodula Gaitanou som instruktør får den barske handling til at fungere perfekt sammen med scenografen Simon Corders ruinlignende scene og kostumedesigneren, danske Gøje Rostrup dragter, der giver et par moderne hip midt i 1700 tals-æstetikken.

Ulla Strømberg, Kulturkupeen.dk, 11. august 2018

HUG EN HÆL OG KLIP EN TÅ, Den Jyske Opera, 2017

Virkelig sjov og spektakulær var omklædningsscenen, hvor Trunte forvandler Tanne til en virkelig diva. Søsteren viste sig som en sand kreatør, idet toiletbord, pudebetræk og sengeforhæng blev til det prægtigste operakostume.

Jydske Vestkysten, 17. oktober 2017

<https://www.jv.dk/soenderborg/Anmeldelse-Opera-i-boernehoejde/artikel/2550282>

VINGER, Teater Grob, 2016

SCENEN er hvid som Møens Klint. Det er dansk modefarve pt, køkkener skal ligne middelalderlige gravkapeller, badeværelser skal ligne operationsstuer. Spørg enhver ejendomsmægler, der helst vil sælge lejligheder, der er så kridende hvide, at man får ondt i øjnene af at kikke på pr-billederne.

I sådan et hvidt scenisk paradys af en lejlighed færdes fire mennesker. (...)

Mistet humøret? Så velkommen til det snehvide Danmark i Gøje Rostrups scenografi og fire veloplagte skuespillere. Så får du det tilbage.

Gregersdh.dk, 23. august 2016

<http://gregersdh.dk/vinger-teater-grob-23-8-2016/>

DR. JEKYLLS ADVOKAT, Den Fynske Opera, 2014

Vellykket opsætning af ny dansk kammeropera i særdeles velfungerende scenografi (...)

Der er et fornemt drive over forestillingen, hvilket, udover instruktøren Anne Barslevs mange fine indfald, især skyldes to forhold.

For det første den velgennemtænkte og meget klogt opbyggede scenografi og lyssætning, som behændigt og effektivt rummer alle lokaliteter i sig. (...)

Fyens Stiftstidende 16. marts 2014

<https://www.fyens.dk/kultur/I-drifternes-vold/artikel/2473388>

Scenografien af Gøje Rostrup er et kup. Fra start er alt indhyllet i store, hvide draperinger, der afslører nye kulisser, efterhånden som de fjernes, og medvirker til at skabe forestillingens spænding.

Kjerteminde Avis, 16. marts 2014

CABARET, Aalborg Teater, 2014

(...) dansepigerne fra Kit Kat Club, der godt støttet af orkesteret er frivole, frække, dejligt dekadente og sygt lækre i deres udstasede kostymer, som Gøje Rostrup har fabrikeret med kreativitet og sikker sans for stykkets stemning.

Klaus Rothstein, Weekendavisen, 15. maj 2014, www.rothstein.dk/2014/cabaret-instruktoer-rolf-heim

Kostumedesigneren Gøje Rostrup har givet pigerne byens grimme undertøj, så det er en lyst.
Anne Middelboe Christensen, Information 3. maj 2014

(...) Gøje Rostrups udsøgt grimme korpige-kostumer - helt rigtigt set, for Kit Kat er jo mildt sagt lidt af et skodsted.

Henrik Lyding, Jyllandsposten 5. maj 2014

APOLLO OG DAPHNES KÆRLIGHEDER, Hofteatret 2014

(...) maleriske kostumer

Gregersdh.dk 16.februar 2014

(...) sangerne tolker Busenellos vers i indtagende kostumer, der giver tidens troværdige præg det strejf af humor, som forelskelse selvfølgelig også har omfattet dengang.

Knud Cornelius, Frederiksborg Amts Avis, 18. februar 2014

SNEHVIDES SPEJL, Den Jyske Opera, 2011

Det er en sort fortælling, der lukkes op for, når den enkle og velfungerende scenografi i form af en anonym marmorkube åbnes på den tomme scene. En fortælling, der på en gang er virkelighedsfjern som et eventyr og tæt på vore dages virkelighed, når den er værst.

Thomas Michelsen, Politiken d. 21. august 2011

Scenografen Gøje Rostrup har ladet en vældig indre slotsdekoration - så dybfrossen som et arkitektonisk nazi-tempel - holde sangerne fremme på prosceniet det meste af tiden

Gregers Dirckinck-Holmfeld, Gregersdh.dk d. 19. August 2011

(...) vi ender i pessimismens trygge favn, og Gøje Rostrups enkle monumentalscenografi sætter sig virkningsfuldt i bevægelse.

Jakob Levinsen, Jyllandsposten d. 19. august 2011

(...) scenografien, der skyldes Gøje Rostrup, er æstetisk tiltalende, samtidig med at den fungerer naturligt og smidigt i hele forløbet.

Peter Dürrfeld, Kristeligt Dagblad 20. august 2011

(...) en velfungerende iskold marmorscenografi med enorme flader a la Nationalbankens interiør.

Fra denne trange æskeverden lukker 15-årige Snehvide sig selv ud i sine provokerende og farvestrålende klæder, og gør som enhver teenagetøs oprør imod alt.

Mikael Krarup, Fyens Stiftstidende 20. august 2011

Tre ting må virkelig fremhæves ved Den Jyske Operas urpremiere på Marthinsens opera: For det første sangernes flotte præstationer, for det andet Anne Barslevs konsekvente instruktion, og for det tredje Gøje Rostrups scenografi.

Den er enkel og minimalistisk med et spejl og en repos, samt en kulisser, der ved operaens begyndelse åbnes som en bog og ved slutningen lukkes igen.

Jens Henneberg, Nordjyske Stiftstidende 20. august 2011

Dramaet udfoldes i en enkel og velfungerende scenografi, en kubus der åbner sig og til sidst igen lukkes.

Alle kostumefarver er holdt i varianter af grå 50'er-elegance, undtaget for prinsessens vedkommende og for »dværgene«, repræsentanter for det folkelige liv, der har sin egen måde at være morderisk voldelig på.

Ole Straarup, Århus Stiftstidende 20. august 2011

Gøje Rostrups scenografi gør sig godt i forestillingen, som er imponerende med sine rene linjer, faktisk nærmest skulpturel – en kæmpemæssig kubus i noget, der ligner en lys stenart, som ind i mellem ses på badeværelser, og som lukker sig op som en bog ved forestillingens begyndelse – eventyret kan begynde, ligesom i gamle dage – og dog er det helt nyt.

Jakob Wivel, Børsen 25. august 2011

Scenografien er meget stram og velfungerende. Et vinduesløst marmor-mausolæum er slottet, som med sin glatte kølighed signalerer en følelseskontrol, der slet ikke er til stede.

Lars Ole Bonde, peripeti.dk (teaterkritik), 26. august 2011

Gøje Rostrups enkla, snygga scenografi med rörliga marmorblock är snyggt funktionell, och spegelns magiska krafter gestaltas suggestivt. I sista scenen sluts Snövit inne i en stor marmor-låda ensam med sin spegel och sin narcissism.

Lennart Bromander, tidskriften OPERA NO. 4 2011